

تأثیر آموزش طرحواره درمانی بر بهبود روابط زناشویی مادران درگیر خیانت

مریم احمدی منش

کارشناس ارشد مشاوره خانواده دانشگاه آزاد اسلامی واحد قوچان

چکیده

این پژوهش با هدف بررسی تأثیر آموزش طرحواره درمانی بر بهبود روابط زناشویی مادران درگیر خیانت انجام گرفت. طرح پژوهش، نیمه آزمایشی با استفاده از طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه گواه بود. جلسات مشاوره گروهی طی ۱۲ جلسه انجام شد و در خاتمه هر دو گروه مجدداً آزمون شدند. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه مادران دانش آموزان مدارس شهر مشهد که مورد خیانت همسر واقع شده و با مراجعه به مراکز مشاوره خانواده آموزش و پرورش، خواستار دریافت خدمات مشاوره‌ای بودند. نمونه‌گیری به شکل هدف‌مند و در دسترس انجام گرفت و آزمودنی‌های از میان افراد داوطلب شرکت در گروه انتخاب شدند که نمره بالایی از پرسشنامه سنجش خیانت همسر کسب کردند و به طور تصادفی ۸ نفر در گروه آزمایش و ۸ نفر در گروه گواه جایگزین شدند. ابزار مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه ۳۵ سؤالی سنجش خیانت همسر واگهان و پرسشنامه بهبود روابط زناشویی بود. به منظور تحلیل داده‌ها از روش تحلیل کوواریانس و تحلیل واریانس چند متغیره استفاده شد. نتایج پژوهش حاکی از آن بود که مشاوره گروهی با رویکرد طرحواره درمانی بر بهبود روابط زناشویی مادران درگیر خیانت‌های همسر را به‌طور معناداری افزایش داد. تحلیل داده‌ها اثربخشی نسبی طرحواره درمانی را در بهبود روابط زناشویی مادران درگیر خیانت نشان داد و مادران درگیر خیانت بعد از مداخلات توانستند تا حد امکان روابط زناشویی خود را بهبود بخشند. **واژگان کلیدی:** طرح‌واره درمانی، روابط زناشویی، مادران خیانت دیده.